

РЕШЕНИЕ

№ 6375

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6452** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 23305 от 01.07.2021 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21033875 от 08.06.2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез юрисконсулт Л.М., против Решение от 18.05.2021г., постановено по НАХД № 1803/2021г. по описа на Софийския районен съд, НО, 108 - и състав, с което е отменено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ С., Наказателно постановление (НП) № 22 - 007210 от 21.01.2021 г. за налагането на [фирма], в качеството му на работодател, административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 КТ, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда за извършено нарушение по чл. 62, т. 3 от същия кодекс.

В представената жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, както и за постановяването му в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно съдебният състав е приел, че въпреки извършеното от дружеството административно нарушение в случая е следвало да бъде приложен института на маловажния случай по чл.28 от ЗАНН. Моли съдът да отмени решението на въззивния съд, респективно да потвърди наказателното постановление. В

проведеното съдебно заседание. касаторът, редовно призован, се представлява от ст.инспектор М., с юридическо образование, който поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена, а решението на въззивния съд отменено, като издаденото НП бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], чрез адв. П., с писмен отговор на касационна жалба, вх.№ 21040702/19.07.2021г. по описа на СРС, изразява подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. В с.з., редовно призован, чрез адв. П., който оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли и да постанови решение, с което да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Н., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита решението на въззивния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Възивният съд е приел следната фактическата обстановка, а именно, че на 18.11.2020 г. в [населено място] [фирма] издало заповед № 1618 за прекратяване на трудовия договор с В. Б. считано от 19.11.2020 г. по повод негова молба. На 04.12.2020 г. дружеството подало уведомление до НАП за прекратяване на трудовия договор, сключен с Б.. По повод подаден сигнал от НОИ, през януари 2021 г. св. Х. - главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда” С.– [населено място], извършила проверка на [фирма]. Приела, че дружеството е извършило нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда вр. чл. 62, ал. 3 КТ, тъй като подало уведомление до НАП за прекратяване на договора с Б. след седмодневния срок. На 14.01.2021 г. съставила срещу него акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-007210.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП, с което е прието, че е нарушен чл. 62, ал. 3 КТ.

От правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП е съставен, респ. издадено от компетентни органи, нарушението е ясно и точно с всички съставомерни белези, както и че дружеството от обективна страна е нарушило разпоредбата на чл.62, ал.3 вр. чл.3, ал.1, т.1 и 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, тъй като в седемдневен срок от прекратяване на договора–до 26.11.2020 г. включително, не е изпратило до НАП уведомление за прекратяване на трудовия договор с работника. Така на 27.11.2020 г. с бездействието си дружеството е извършило от обективна страна нарушението. Освен това съдът е посочил и че доколкото деянието е извършено от юридическо лице, касае се за обективна /безвиновна/ отговорност и не следва да се обсъжда въпросът за субективната му страна. Въпреки това, СРС е заключил, че забраната по чл. 415в, ал. 2 КТ не е за приложение на института на маловажния случай по чл. 28 ЗАНН и е намерил, че случаят е маловажен. С тези мотиви е отменил процесното НП.

Настоящият касационен състав на Административен съд София град счита за неправилен извода на СРС, че нарушението за което е санкционирано ответното

дружество, се явява маловажен случай.

В разпоредбата на чл. 415в от КТ са предвидени, кои случаи са "маловажни" по смисъла на КТ и хипотезите на тази норма следва да бъде разгледана, доколкото тя се явява специална по отношение на общата норма на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно чл. 415в от КТ за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателя се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв., а съгласно, ал. 2 не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2.

В случая, нарушението, за което е санкционирано ответното дружество, попада сред изключенията посочени в чл. 415в, ал. 2 от КТ, за които законодателят изрично е приел, че не са маловажни, поради което приложението на този правен институт е неоснователно и неприложимо.

Наред с горното следва да се посочи, че нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. Целта на въведената забрана е да се гарантират правата на работника преди той да започне да престира труда си при работодателя, като законът не изисква да са настъпили някакви вредни последици от неизпълнението на това задължение на работодателя. Следователно се касае за формално нарушение и липсата на вредоносен резултат не може да води до изводи за маловажност на нарушението.

Предвид изложеното настоящият състав намира жалбата за основателна, а решението на Софийски районен съд, НО, 108 състав като неправилно и незаконосъобразно ще следва да бъде отменено, като се потвърди атакуваното НП като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора касационният ответник следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, IV – ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.05.2021, постановено по НАХД 1803/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-007210 от 21.01.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ –С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда, вр. чл. 414, ал.3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.

